

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,
Petru Moraru,
judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 ianuarie 2017, în cauza penală, în privința lui

Barbînta Vitalie

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 25.02.2013 - 29.12.2015;

instanța de apel: 11.02.2016 - 19.04.2016,
08.09.2016 - 19.01.2017;

instanța de recurs: 15.06.2016 - 09.08.2016,
31.03.1017 - 04.07.2017

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a fost legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 29 decembrie 2015, procesul penal în privința lui Barbînta V., învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a fost încetat pe motiv că faptele constituie contravenții prevăzute de art. 353 alin. (2) și art. 241 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Barbînta V. de învinuire în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 353 alin. (2) și art. 241 alin. (1) Cod contravențional, a fost încetat pe temeiul intervenirii prescripției ce înlătură răspunderea contravențională.

2. De către organul de urmărire penală Barbînta V. a fost învinuit de faptul că, la 29.04.2012, în jurul orei 00⁴⁰, aflându-se în s. Gotești, r-nul Cantemir, în barul "Prut Moldovanu", situat în centrul localității, adică într-un loc public, fiind în stare de ebrietate, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, în prezența mai multor persoane, observând prezența în local a ofițerului operativ de sector, șeful postului de

poliție Gotești, Arsenii R., intenționat și în lipsa unui motiv întemeiat l-a numit cu cuvinte injurioase, care i-au lezat onoarea și demnitatea, precum și l-a amenințat cu moartea prin aplicarea forței fizice. La observațiile persoanelor prezente de a înceta comportamentul antisocial, Barbînta V. nu a reacționat și continuându-și acțiunile sale sfidătoare față de colaboratorul de poliție Arsenii R., aflat în exercițiul funcției la menținerea ordinii publice, a urcat la volanul automobilului de marca/model "Volkswagen Transporter T4", cu n/î C HS 959, începând deplasarea pe traseul național R-34, direcția or. Cahul. La un moment dat a făcut o manevră de întoarcere și în dreptul casei de cultură din s. Gotești, r-nul Cantemir l-a observat pe ofițerul operativ de sector, șeful postului de poliție Gotești, Arsenii R., care purta vesta reflectorizantă și care i-a semnalizat în modul corespunzător să oprească deplasarea și să staționeze pe partea dreaptă a carosabilului. Urmărind realizarea acțiunilor sale huliganice, Barbînta V. nu s-a conformat cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție și continuând deplasarea, îndreptând automobilul spre colaboratorul de poliție și lovindu-l la piciorul stâng cu bara de protecție din față a automobilului, după care Arsenii R. a căzut. În rezultatul acțiunilor sale violente, Barbînta V. i-a cauzat lui Arsenii R., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 100 din 04.05.2012, vătămări corporale neînsemnate.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Barbînta V. au fost calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Tot el, a fost învinuit de faptul că, la 29.04.2012, în jurul orei 00⁴⁰, aflându-se în s. Gotești, r-nul Cantemir, în barul "Prut Moldovanu", situat în centrul localității, adică într-un loc public, aflându-se în stare de ebrietate, din intenții huliganice, observând prezența în local a ofițerului operativ de sector, șeful postului de poliție Gotești, Arsenii R., intenționat și în lipsa unui motiv întemeiat l-a numit cu cuvinte injurioase, care i-au lezat onoarea și demnitatea, precum și l-a amenințat cu moartea prin aplicarea forței fizice. Continuându-și acțiunile sale, sfidătoare față de colaboratorul de poliție Arsenii R., aflat în exercițiul funcției la menținerea ordinii publice, Barbînta V. a urcat la volanul automobilului de marca/model "Volkswagen Transporter T4", cu n/î C HS 959, începând deplasarea pe traseul național R-34, direcția or. Cahul. La un moment dat a făcut o manevră de întoarcere și continuându-și deplasarea în sens opus. Între timp, Arsenii R., deținând conform ordinului MAI nr. 78 ef din 01.10.2010, funcția de șef de post, ofițer operativ de sector, al postului de poliție Gotești, r-nul Cantemir și fiind astfel conform art. 123 alin. (1) Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, investit cu obligațiile conform Legii cu privire la poliție de a apăra viața, sănătatea, onoarea, demnitatea, drepturile, libertățile, interesele și averea cetățenilor de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, de a preveni și curma crimele, de a acorda ajutor, conform condițiilor și modului stabilit de prezenta lege, cetățenilor în vederea ocrotirii drepturilor lor, de a lua măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității, de un alt pericol, în scopul

îndeplinirii obligațiilor de serviciu, ieșind la marginea traseului în dreptul casei de cultură din localitate, i-a semnalizat în modul corespunzător lui Barbînța V. să oprească deplasarea și să staționeze pe partea dreaptă a carosabilului. Urmărind realizarea acțiunilor sale ilegale, însă acesta nu s-a conformat cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție și-a continuat deplasarea, îndreptând automobilul spre colaboratorul de poliție și lovindu-l la piciorul stâng cu bara de protecție din față a automobilului, după care Arsenii R. a căzut. În rezultatul acțiunilor violente ale lui Barbînța V., lui Arsenii R. i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico - legală nr. 100 din 04.05.2012, vătămări corporale neînsemnate. În continuare, Barbînța V. a încercat să-l calce pe Arsenii R. cu automobilul, însă acesta a reușit să-i curme acțiunile, făcând uz de arma din dotare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnarea a lui Barbînța V. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond nu a luat în considerație totalitatea probelor administrate în cadrul urmăririi penale, nu a ținut cont de cumulul circumstanțelor săvârșirii infracțiunii în cauză;

- instanța de judecată nu a luat în considerație comportamentul inculpatului, care anterior a mai avut conflict cu legea pe infracțiuni de violență asupra persoanelor, la locul de trai se caracterizează negativ, conform revendicărilor a fost judecat a fost tras la răspundere penală și contravențională, iar în cadrul ședinței de judecată prin diferite metode și din diferite motive a tergiversat judecarea cauzei;

- nu au nici un suport juridic argumentele instanței referitor la învinuire, deoarece ordonanța de punere sub învinuire, precum și rechizitoriul au fost întocmite în conformitate cu normele de procedură penală. Aceste circumstanțe reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, precum și infracțiunile incriminate inculpatului, care sunt fapte ilicite și periculoase ce atentează la ordinea publică, liniștea cetățenilor și care, deseori duc la săvârșirea altor infracțiuni mult mai grave, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, atât prevenția specială, cât și cea generală, precum și faptul că între inculpat și partea vătămată în continuare vor exista relații ostile, care pot duce la comiterea unor infracțiuni mult mai grave, iar prin sentința pronunțată instanța îl favorizează pe inculpat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 aprilie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Instanța de apel a constatat că, atât în instanța de fond, cât și la examinarea cauzei penale în ordine de apel, învinuirea înaintată lui Barbînta V. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea. Prima instanță corect a concluzionat faptul că, faptele imputate inculpatului constituie contravenții prevăzute de art. 353 alin. (2) și art. 241 alin. (1) Cod contravențional, împrejurări, care au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că, Barbînta V., prin acțiunile sale nu a săvârșit infracțiunea de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, or, prin raportul de expertiză medico - legală nr. 264-D din 19.11.2012, unde se indică că *„(...)la Arsenii R., a.n.1983, au fost descrise următoarele leziuni corporale: sector de eroziune a epidermisului pe gamba stângă. Leziunea corporală menționată putea fi produsă la acțiunea traumatică a unui corp contondent - bont la lovire sau prin lovire de el și frecțiune și nu este o leziune specifică sau caracteristică impactului cu automobilul, ce nu exclude, producerea ei la căderea victimei”*. Totodată, medicul legist a indicat că: *„(...)reieșind din localizarea anatomică, caracterul și volumul leziunilor corporale stabilite, fac puțin probabil producerea leziunii stabilite în timpul când s-a ferit să evite tamponarea cu automobilul”* (f.d. 209, 210, vol.I). Astfel, s-a demonstrat că, nu este legătură causală între acțiunile lui Barbînta V. și leziunile corporale constatate la Arsenii R.

Delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganism ca simplă contravenție administrativă se face ținându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină prin cumulul circumstanțelor cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii faptelor ilicite, intensitatea, durata lor. Astfel, instanța de fond la pronunțarea sentinței a ținut cont de declarațiile martorilor, părții vătămate, inculpatului, cât și de rapoartele de expertiză efectuate. Instanța nu a reținut argumentul apelantului precum că, faptele constatate în sentință se combat cu declarațiile părții vătămate, dar din sentință se desprinde că aceasta are la bază cercetarea în cumul a probelor existente la cauză, fiind analizate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, cât și din punct de vedere al coroborării lor, fiind apreciate la justa valoare probele materiale ce au fost examinate în instanța de fond la cererea procurorului cât și în instanța de apel și corect au fost puse la baza sentinței de încetare a procesului penal pornit în privința lui Barbînta V.

Instanța de apel a reținut că, în speță lipsește atât obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism care îl constituie ordinea publică, cât și latura subiectivă, care este caracterizată prin intenția directă a infracțiunii, persoana conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, dorind acest fapt. În cazul dat, însă, nu a fost demonstrat prin probe săvârșirea infracțiunii de huliganism, ci s-a confirmat comiterea contravenției, circumstanțe, care au fost constatate la examinarea cauzei în prima instanță, cât și în instanța de apel și care sunt puse la baza sentinței de încetare a procesului penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu s-a demonstrat prin care acțiuni că Barbînta V. a încălcat grosolan ordinea publică și prin ce s-a manifestat amenințarea cu moartea prin aplicarea forței fizice. Nu există probe care să confirme că inculpatul a utilizat în calitate de armă „automobilul”.

În opinia instanței de apel, organul de urmărire penală nu a indicat, nici nu a constatat în fapta descrisă ca fiind comisă de către inculpat, elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, iar învinuirea conform rechizitoriului este întemeiată pe presupuneri, așa cum lipsesc careva probe care să confirme învinuirea înaintată. Mai mult ca atât, procurorul nu a demonstrat intenția directă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, așa cum infracțiunea de huliganism este posibilă numai cu o intenție directă, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, fapt stipulat în pct. 3 al HP CSJ „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” nr. 4 din 19.06.2006.

Instanța de apel a reținut că, nu a fost probată nici săvârșirea de către Barbînta V. a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Pentru existența componenței infracțiunii menționate, nu este suficient a fi prezente doar acțiuni de aplicare a violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, dar este necesar să fie stabilit și demonstrat că aceste acțiuni au fost săvârșite în scopul sistării activității ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea acestei infracțiuni sau fapte antisociale și prin urmare, nu și-a găsit confirmarea că Barbînta V. îndreptând automobilul spre colaboratorul de poliție l-a lovit la picior cu bara de protecție din față a automobilului.

Mai mult ca atât, organul de urmărire penală nu a indicat scopul aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de Arsenii R. de către Barbînta V., că acțiunile acestuia din urmă, au fost îndreptate în scopul sistării activității de serviciu în legătură cu participarea acestuia la prevenirea ori curmarea acestei infracțiuni sau fapte antisociale. Astfel și această învinuire nu s-a confirmat prin probe și la fel, se bazează doar pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Instanța de apel a precizat că, a fost confirmat doar faptul că Barbînta V. nu s-a conformat cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție de a stopa

automobilul, continuându-și deplasarea, fapte care nu constituie o infracțiune, ci contravenție prevăzută de art. 241 alin. (1) Cod contravențional.

De asemenea, instanța de fond just a constatat că la momentul pronunțării sentinței a intervenit prescripția răspunderii contravenționale, deoarece termenul de prescripție a răspunderii contravenționale a expirat la 29.07.2012, astfel încât procesul contravențional încetează pe acest temei și Barbînța V. nu poate fi tras la răspundere contravențională.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat următoarele argumente:

- recalificând faptele imputate inculpatului în baza normelor contravenționale, instanța de apel urma în conformitate cu prevederile art. 394, art. 417 Cod de procedură penală, să constate faptele săvârșite de către Barbînța V.;

- instanța de apel a expus în decizie probele acuzatorului de stat, privind vinovăția inculpatului de comitere a faptelor infracționale în baza actului de învinuire, prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, însă în contextul deciziei sale a dat apreciere doar unora: raportul de expertiză medico - legală nr. 264-D din 19.11.2012; raportul de expertiză medico legală nr. 100 din 04.05.2012 și declarațiile părții vătămate Arsenii R. și ale inculpatului, însă, fără a se expune cu referire la celelalte probe, manifestate prin declarațiile martorilor și probele materiale, ce urmau a fi examinate de instanță, ci doar fiind consemnate în procesul-verbal și citate de către instanță de pe paginile 7-12 a deciziei;

- conform probelor administrate în concordanță cu circumstanțele cauzei, s-a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 august 2016, a fost admis recursul declarat, casată total decizia contestată și dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a conchis că, instanța de apel de fapt a menținut eroarea primei instanțe, deoarece instanța de fond adoptând o sentință de încetare, greșit s-a condus de prevederile art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, indicând învinuirea pe baza căreia cauza în privința inculpatului a fost trimisă în judecată și nu a constatat fapta contravențională ca fiind comisă de către Barbînța V. De aici reiese că, motivul soluției din descriptivul sentinței nu corespunde cu cel din dispozitivul ei, astfel, atât instanța de fond cât și cea de apel nu au respectat prevederile art. 391, 394 alin. (4) Cod de procedură penală, privind întocmirea părții descriptive a hotărârii de încetare a procesului penal.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se face însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Prin urmare, motivarea soluției adoptate de către instanța de apel, contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece acesta este expus neclar, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

La o nouă rejudecare a cauzei, instanța de apel urmând să țină cont că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, iar la întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, potrivit cărora, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Această prevedere se referă și la adoptarea deciziei de către instanța de apel.

De asemenea instanța de recurs a menționat că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, partea descriptivă a deciziei trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

Prin urmare, probele administrate în cadrul urmăririi penale, precum și cele din ședințele de judecată, urmau a fi verificate în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și anume prin cercetarea lor din punctul de vedere al coroborării.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Barbînța V., învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a fost încetat din motiv că faptele acestuia constituie contravenții.

Barbînța V. a fost tras la răspundere contravențională în baza art. 354, 241 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

10. Instanța de apel a reținut că, prima instanță eronat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 353 alin. (2) Cod contravențional, or, în învinuirea înaintată de către procuror lui Barbînța V. nu i-a fost incriminat opunerea de rezistență colaboratorului de poliție, aflat în exercițiul funcției, astfel instanța a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Din aceste motive, instanța de apel a considerat necesar că sentința primei instanțe urmează să fie casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu respectarea prevederilor art. 384 Cod de procedură penală.

Instanța de apel verificând probele administrate la judecarea pricinii în prima instanță, administrând probele, cercetate în instanța de apel, apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere

al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere a coroborării lor, a constatat săvârșirea de către Barbînta V. a contravențiilor prevăzute de art. 354, 241 alin. (1) Cod contravențional.

Circumstanțele cauzei fiind confirmate și de următoarele probe cercetate în cadrul cercetării judecătorești, materialele și documentele anexate la dosar și anume: - *Plângerea din 29.04.2012 (Vol. I, f.d.5)*; - *Raportul din 29.04.2012 (Vol. I, f.d.6)*; - *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.04.2012, orele 01⁴⁵ - 02³⁰ (Vol. I, f.d.16-17)*; - *Procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcare specială din 29.04.2012 (Vol. I, f.d.18)*; - *Graficul colaboratorilor CPR Cantemir (Vol. I, f.d.22)*; - *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 29.04.2012 (Vol. I, f.d.23)*; - *Raportul de expertiză medico-legală nr. 100 din 30.04.2012 (Vol. I, f.d.30)*; - *Procesele-verbale cu privire la contravenție și anexe (Vol. I, f.d.110-113)*; - *Raportul de expertiză medico-legală nr. 264"D" din 20.11.2012 (Vol. I, f.d.209-210)*; - *extrasul din ordin MAI DP din 01.10.2010 (f.d.13-19)*; - *Raportul de expertiză nr. 1654; 1656 din 08.08.2012 (Vol. II, f.d.34-49)*; - *Ordonanța de încetare a urmăririi penale din 03.12.2012 (Vol. II, f.d.116-118)*.

Analizând ansamblul de probe enumerate, instanța de apel a reținut că, acțiunile lui Barbînta V. întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, *huliganismul nu prea grav, adică exprimarea cu cuvinte necenzurate în locuri publice, acțiuni ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice* și art. 241 alin. (1) Cod contravențional, *neîndeplinirea de către conducătorul de vehicul a indicației legale dată de agentul de circulație de a opri vehiculul*.

În drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal, însă organul de urmărire penală nu a ținut cont de faptul că prin Legea nr. 77 din 18.12.2008 pentru modificarea și completarea Codului penal, la art. 287 alin. (1) în dispoziție, cuvintele "și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate", s-au exclus.

Inculpatul atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a pledat nevinovat în comiterea infracțiunilor incriminate, declarînd că nu a avut conflict cu nimeni în seara respectivă, nu s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în privința lui Arsenii R. și Ghenciu O. Nu l-a lovit cu automobilul pe Arsenii R. și nici nu a avut intenția să-l lovească.

Instanța de apel a reținut că, infracțiunea de huliganism este posibilă numai cu o intenție directă, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, avându-se în vedere totalitatea relațiilor sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

În speță, acțiunile lui Barbînta V., care au tulburat ordinea publică prin exprimarea de cuvinte necenzurate în loc public, adică s-a exprimat cu un ton

ridicat „(...)voi trebuie împușcați și călcați cu mașina”, nu poate să formeze de sine stătător componența infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuiau să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin. (1) art. 287 Cod penal, la caz, conform ordonanței de punere sub învinuire - amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanei, care se exprimă, potrivit aceleiași ordonanțe depunere sub învinuire, prin faptul că *“(...)Barbînța V. nu s-a conformat cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție și și-a continuat deplasarea, îndreptând automobilul spre colaboratorul de poliție, lovindu-l la piciorul stâng cu bara de protecție față a automobilului, după care R. Arsenii a căzut, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate”*.

Instanța de apel a reținut că, probe care ar confirma că Barbînța V. l-a lovit pe Arsenii R. la piciorul stâng cu bara de protecție din față a automobilului nu au fost prezentate, or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.264”D” din 19.11.2012, se indică că *“(...)nu este o leziune specifică sau caracteristică impactului cu automobilul, ce nu exclude producerea ei la căderea victimei. Reieșind din localizarea anatomică, caracterul și volumul leziunilor corporale stabilite la Arsenii R., datelor de examinare a automobilului, hainelor, fac puțin probabil producerea leziunii stabilite în timpul când s-a ferit să evite tamponarea cu automobilul”*(f.d. 209, 210, vol.I).

Mai mult decât atât, potrivit procesului-verbal din 13.09.2012 de examinare a hainelor cu care a fost îmbrăcat Arsenii R., la momentul incidentului s-a constatat că careva deteriorări ale cămășii sacoului sau pantalonilor nu au fost depistate, doar în regiunea gambei a piciorului drept față a fost depistată o urmă de pată de sol (f.d. 98,99, vol.I).

Sub acest aspect, instanța de apel a constatat că, în urma cercetării probelor, acțiunile inculpatului Barbînța V. nu constituie infracțiune de huliganism, deoarece acțiunea principală - tulburarea ordinii publice nu a fost însoțită de acțiuni adiacente, exprimate alternativ cu amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanei, fapt pentru care, instanța de apel a relevat că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, însă, în același timp s-a stabilit vinovăția lui Barbînța V. în comiterea contravenției prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

Motivele invocate de procuror în apel precum că declarațiile părții vătămate Arsenii R. dovedesc vinovăția inculpatului, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, deoarece nu coroborează cu alte probe cercetate și anume nu sunt în concordanță cu declarațiile martorilor: Moldovanu V., Vîlcu V., Ghenciu O. și Alboteanu D.

Referitor la raportul de expertiză medico-legală nr. 100 din 04.05.2012, instanța de apel a considerat că, concluzia acestuia nu confirmă faptul că Barbînța V. l-a amenințat cu aplicarea violenței pe Arsenii R., or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 264”D” din 19.11.2012, nu se exclude producerea ei la căderea victimei.

Nici un martor nu a confirmat faptul că Barbînta V. a îndreptat intenționat automobilul spre Arsenii R. și că l-ar fi atins cu bara de protecția a automobilului, așa cum pretinde ultimul.

Instanța de apel a respins argumentele părții vătămate precum că, "(...) a fost lovit la piciorul stâng cu bara de protecție și a căzut, a scos arma din dotare și a efectuat 2 împușcături în sus, în acel moment a văzut cum mașina dădea înapoi", or, nici un martor nu a indicat că Barbînta V. a dat înapoi automobilul, menționându-se contrariul, că inculpatul se deplasa în direcția or. Cantemir, iar potrivit declarațiilor ultimului „(...) când l-a văzut pe Arsenii R. că a ieșit înaintea sa cu pistolul îndreptat spre el, a aplecat capul jos și a continuat deplasarea, după care a auzit niște împușcături în direcția sa, dar când s-a deplasat pe traseu cu automobilul nu a auzit nici un zgomot ce ar motiva tamponarea cu automobilul”.

Prin urmare, nu s-a stabilit nici o legătură cauzală între acțiunile lui Barbînta V. și leziunile corporale constatate la Arsenii R.

Astfel, declarațiile părții vătămate Arsenii R. contravin ansamblului de probe administrate în cauză, nefiind în coroborare cu alte probe cercetate în cadrul examinării cauzei.

Instanța de apel, de asemenea a reținut că, nu a fost probată nici săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, or, scopul infracțiunii este unul special: scopul sistării activității de serviciu al persoanei cu funcție de răspundere în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea sau curmarea acestei infracțiuni sau fapte antisociale.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului precum că Barbînta V. anterior a avut conflict cu legea, anterior fiind tras la răspundere penală și contravențională, or, aceste circumstanțe nu pot servi ca temei pentru a fi recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea unor fapte ce nu au fost dovedite ca fiind săvârșite de către acesta.

În ședință de judecată s-a stabilit că, faptele contravenționale au fost săvârșite la 29.04.2012, astfel, la moment a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, stabilit în art. 30 alin. (2), (3) Cod contravențional.

În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată temeiul prevăzut la art. 30 prezentului Cod.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, procesul contravențional pornit în privința lui Barbînta V. în baza art. 354, 241 alin. (1) Cod contravențional, urmează a fi încetat, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

11. Împotriva decizie instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea nu poate corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului ordinar, autorul acestuia invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că:

- instanța de apel a expus în decizie probele acuzării privind vinovăția inculpatului de comiterea faptelor infracționale în baza actului de învinuire prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, însă în contextul deciziei sale a dat apreciere doar: raportului de expertiză medico - legală nr. 264 "D" din 19.11.2012; raportului de expertiză medico legală nr. 100 din 04.05.2012, declarațiilor părții vătămate Arsenii R. și ale inculpatului, însă fără a se expune cu referire la celelalte probe ale acuzării, manifestate prin declarațiile martorilor și probele materiale ce urmau a fi examinate de către instanță, fiind consemnate în procesul-verbal și citate de instanță pe pag. 7 - 13 a deciziei;

- potrivit probelor administrate și în concordanță cu circumstanțele cauzei, s-a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal;

- în speță acțiunile lui Barbînța V. care au tulburat ordinea publică prin exprimarea de cuvinte necenzurate în loc public, adică s-a exprimat cu un ton ridicat "voi trebuie împușcați și călcați cu mașina", au fost însoțite de acțiunile adiacente menționate în dispoziția alin. (1) art. 287 Cod penal. Barbînța V. nu s-a conformat cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție, continuându-și deplasarea, îndreptând automobilul spre colaboratorul de poliție, lovindu-l la piciorul stâng cu bara de protecție din față a automobilului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 264 "D" din 19.11.2012, se indică că nu se exclude producerea leziunii corporale constatate la Arsenii R. la căderea (f.d. 209,210, vol.I);

- potrivit procesului-verbal din 13.09.2012 de examinare a hainelor cu care a fost îmbrăcat Arsenii R. la momentul incidentului, s-a constatat că în regiunea gambei a piciorului drept-față a fost depistată o urmă de pată de sol (f.d. 98,99, vol.I);

- în urma cercetării probelor, acțiunile inculpatului constituie infracțiune de huliganism și în același timp s-a stabilit vinovăția acestuia și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal;

- potrivit declarațiilor martorilor: Moldovanu V., Vîlcu V., Ghenciu O. și Alboteanu D., a fost stabilit comportamentul agresiv, nervos a lui Barbînța V., precum și la încercarea colaboratorului de poliție în uniformă de serviciu de a fi oprit, Barbînța V. fiind în stare de ebrietate a urcat la volan automobilului, a pornit mijlocul de transport, fără a reacționat la somațiile colaboratorului de poliție a continuat deplasarea, efectuând manevre periculoase pe lângă colaboratorul de poliție, în rezultatul cărora ultimul a căzut jos, fiindu-i cauzate leziuni corporale.

12. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând decizia contestată, Colegiul penal constată că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare în cauza dată, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, și-a motivat soluția adoptată, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Din textul recursului se evidențiază că recurentul în mare parte își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, Colegiul penal atestă că instanța de apel, la soluționarea cauzei, a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și conducându-se de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, a ținut cont de indicațiile date de către instanța de recurs prin decizia din 09 august 2016, expuse pe larg în pct. 8. al prezentei decizii și întemeiat a decis încetarea procesului penal intentat în privința lui Barbînța V. în baza art. 287 alin. (3) și 349 alin. (1¹) Cod penal, deoarece faptele comise constituie contravenții.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul lărgit conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Tot aici, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor,

argumentând detaliat respingerea probelor care au fost invocate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

Astfel, instanța de apel a apreciat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Opinia recurentului precum că, instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor acuzării administrate la dosar, nu poate servi drept temei de casare a soluției adoptate de către instanța de apel, or, în urma cercetării probelor, instanța de apel a reținut corect că, acțiunile inculpatului Barbînța V. nu constituie infracțiune de huliganism.

Instanța de recurs reiterează că, instanța de apel a ajuns la concluzia dată, ținând cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care de altfel este obiectul special al faptei infracționale, de circumstanțele cauzei, inclusiv de locul și metodele săvârșirii de către inculpat a faptelor ilicite, intensitatea și durata acestora, concluzionând că faptele inculpatului pe episodul incriminat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, nu constituie o infracțiune, dar o contravenție.

Argumentele invocate de către recurent precum că declarațiile părții vătămate Arsenii R. dovedesc vinovăția inculpatului, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, deoarece acestea nu coroborează cu alte probe cercetate, la caz, nefiind stabilit faptul că, acțiunile inculpatului s-au manifestat prin *amenințarea cu aplicarea violenței asupra părții vătămate și exprimarea repetată în adresa ultimului a cuvintelor necenzurate*.

Or, prin declarațiile martorilor: Moldovanu V., Vilcu V., Ghenciu O. și Alboteanu D., se confirmă contrariul, astfel, Moldovanu V. a declarat că „(...) în localul barului nu a fost gălăgie”; Alboteanu D. a declarat că „(...) în fața barului nu a auzit careva cuvinte necenzurate spuse de către Barbînța V.”, iar Ghenciu O. a declarat că, „(...) Barbînța s-a exprimat cu cuvintele, voi trebuie împușcați și călcați cu mașina”, însă, nu a rostit nici un nume, dar a înțeles că în adresa lor au fost rostite cuvintele.

Colegiul penal va respinge ca fiind neîntemeiat și argumentul recurentului precum că, partea vătămată a fost lovit la piciorul stâng cu bara de protecție și la cădere jos i-au fost cauzate „vătămări corporale neînsemnate”, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 264 "D" din 20.11.2012, „(...)nu se exclude producerea leziunii corporale constatate la Arsenii R. la căderea”, or, potrivit rezultatului aceluiași raport, s-a stabilit că, „(...) localizarea anatomică, caracterul și volumul leziunilor corporale stabilite la Arsenii R., datelor de examinare a automobilului, hainelor, fac puțin probabil producerea leziunii stabilite în timpul când s-a ferit să evite tamponarea cu automobilul” (f.d. 209, 210, vol.I).

Tot aici, Colegiul penal reține că, nici un martor nu a confirmat faptul că Barbînta V. a îndreptat intenționat automobilul spre Arsenii R. și că l-ar fi atins cu bara de protecția acestuia.

De asemenea, Colegiul penal reține că, potrivit procesului-verbal din 13.09.2012, de examinare a hainelor cu care a fost îmbrăcat Arsenii R. la momentul incidentului, s-a constatat că careva deteriorări ale cămașei, sacoului sau pantalonilor nu au fost depistate, doar în regiunea gambei a piciorului drept-față a fost depistată o urmă de pată de sol (f.d. 98, 99, vol.I).

Prin urmare, nu s-a stabilit nici o legătură cauzală între acțiunile lui Barbînta V. și leziunile corporale constatate la Arsenii R.

În contextul dat, Colegiul penal consideră necesar de a accentua că infracțiunea de huliganism prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, trebuie delimitată de alte fapte nepenale, în particular de contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, or, huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezența acțiunii principale - *încălcarea grosolană a ordinii publice*, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, prin: *aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice*.

În speța dată, aceste acțiuni adiacente nu au fost comise de către inculpat, iar partea acuzării, nici nu a prezentat careva probe în vederea dovedirii realizării vreunei modalități a acțiunii adiacente descrise mai sus.

Revenind în continuare la conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține ca fiind întemeiată constatarea instanței de apel cu referire la faptul că, nu a fost probată nici săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, de către Barbînta V., or, scopul infracțiunii este unul special: *scopul sistării activității de serviciu al persoanei cu funcție de răspundere în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea sau curmarea acestei infracțiuni sau fapte antisociale*.

Motivele invocate de recurent precum că, acțiunile inculpatului pe lângă comiterea huliganismului agravat erau îndreptate nemijlocit spre a sista activitatea colaboratorului de poliție, care a întreprins măsuri necesare pentru stoparea automobilului și documentarea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport sub influența băuturilor alcoolice, Colegiul penal lărgit le apreciază critic, or, în speță nu a fost demonstrat faptul că Barbînta V. a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică, că ar fi aplicat violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate față de Arsenii R. și că ar fi îndreptat intenționat automobilul în direcția acestuia, cu scopul de a sista activitatea colaboratorului de poliție.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în *pct. 10. al prezentei decizii*, soluție, care

este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

Generalizând cele menționate anterior, Colegiul penal conchide, că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la încetarea procesului penal în privința inculpatului Barbînța V., cu tragerea acestuia la răspundere contravențională, sânt corecte și corespund materialului probator, nefiind identificată prezența erorilor judiciare prevăzute la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință respingerea recursului declarat ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 ianuarie 2017, în cauza penală, în privința lui *Barbînța Vitalie*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 august 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev
Petru Moraru